

Només hi estan de passada

Set municipis de les comarques gironines, tots de la Costa Brava, entre els deu amb més població estacional del país

El gran repte continua sent dimensionar els pressupostos municipals per evitar una pèrdua de qualitat dels serveis

La població estacional de les comarques gironines és de les més rellevants del país, i així ho recull l'Anuari estadístic de Catalunya de l'Institut d'Estadística de Catalunya. Set dels deu municipis amb més població fluctuant són gironins i quatre comarques de la demarcació estan també en el top 10. Quant als municipis, Tossa de Mar ocupa la segona posició, només darrere de Santa Susanna (Maresme) i davant de Salou (Tarragonès) amb un percentatge de quasi el cent per cent de població estacional respecte al total de la població, és a dir, sumant-hi també la resident.

En concret, la població estacional representa el 98% d'aquest total. Tossa té 5.956 residents permanents i 5.862 d'estacionals, una xifra que resulta dels qui fan estada al municipi restant-hi els residents que les estadístiques anomenen absents. "Després de més de vuitanta anys de turisme a Tossa, l'excepcionalitat que representa l'estacionalitat ja és la nostra normalitat. Ja no concebem viure la vida, treballar, fer anar els nostres negocis sense el turisme. Ja ens hi hem adaptat, és un cas d'adaptació", afirma l'alcalde de Tossa de Mar, Martí Pujals, que remarca que, a diferència d'altres municipis turístics, el cent per cent de l'economia del municipi depèn del turisme. L'alcalde hi afegeix que viuen l'estacionalitat d'una forma totalment positiva, i indica que els problemes que tenen no estan directament relacionats amb la població fluctuant sinó amb el propi creixement de la població en general. "Per la seva configuració, Tossa no està preparada per anar cap a un turisme de grans quantitats com el que tenim ara, i estem una mica saturats, però és un tema no d'estacionalitat sinó del mateix volum d'acollida que tenim en certs mesos de l'any", conclou.

Al lloc quatre del mateix rànquing, hi ha Castell d'Aro i s'Agaró, on la taxa és del 74% –8.701 i de 11.757– i ja seguit correlativament en ordre descendent per Torroella de Montgrí (65,5%), l'Escala (58,5%), Calonge i Sant Antoni (56,2%), Castelló d'Empúries (53,6%) i Roses (43,7%). L'alcalde de Castell d'Aro, Maurici Jiménez, diu que l'estacionalitat, que els fa arribar a l'agost a puntes de més de 130.000 habitants, els genera molts reptes, com el dimensionament dels serveis, la plantilla de personal –amb 100 treballadors de més a l'estiu–, el tensionament dels espais públics, especialment els aparcaments –el pont de Sant Joan van registrar l'entrada de més de 50.000 cotxes diaris–, i l'externalització de servis com la recollida de deixalles que ha contractar personal fix discontinu. A més, remarca que bona part de la despesa de diversos capítols del pressupost municipal van a l'estiu –pla de platges, etc.–. "Som un municipi acordió, vivim del turisme tot l'any, però ho hem de saber gestionar perquè la gent que cada vegada ve més trobi aquests espais en condicions", conclou Jiménez.

Sant Pere Pescador i l'Estartit són els municipis de Catalunya amb més places de càmping juntament amb Mont-roig del camp (Baix Camp). L'alcalde e Sant Pere, Agustí Badosa, diu que hi ha èpoques de l'any que arriben als 20.000 habitants –són 2.000 residents–. Remarca que hi ha set càmpings que són com petits pobles, molt ordenats. "No tenim problemes, perquè tenim dimensionats serveis com ara la recollida de residus, l'aigua potable, etc.", indica.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-07-2024, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2434657-nomes-hi-estan-de-passada.html>